

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.422 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, die de Iraakse nationaliteit bezit en van Koerdische origine bent, verklaart afkomstig te zijn van Suleimanyah in Noord-Irak. Op 31 augustus 2004 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. U zou uw land van herkomst hebben verlaten uit vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten vanwege het politiek engagement van uw vader bij de Baathpartij ten tijde van het voormalige regime van Saddam Hussein. Uzelf zou nooit politieke activiteiten hebben ontplooid in de schoot van deze partij en enkel voor de formaliteit geregistreerd zijn geweest bij het voormalig volksleger 'Fedayeen Saddam' opgericht door Saddam Hussein. Op 20 maart 2006 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een weigeringsbeslissing van uw asielaanvraag op grond van de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden politiek engagement van uw vader bij de Baathpartij en daaruit voortvloeiend uw ingeroepen vervolgingsproblemen met de Koerdische autoriteiten. Deze weigeringsbeslissing werd op 24 augustus 2007 bevestigd door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 5 februari 2008

vroeg u een tweede maal asiel aan in België welke op 25 maart 2008 niet in overweging is genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 21 april 2008 diende u vervolgens een derde asielaanvraag in dat weerom door de DVZ op 9 juni 2008 is afgesloten met een weigering in overwegingname.

Hierop vroeg u op 11 juni 2008 een vierde maal asiel aan. U verklaart sinds uw aankomst in België nooit te zijn teruggekeerd naar Irak en legt ter staving van uw huidige asielaanvraag uw militaire kaart neer van uw registratie bij de 'Fedayeen Saddam' en een arrestatiebevel tegen u op datum van 20 februari 2007 afgeleverd door het Ministerie van Justitie in Erbil in Noord-Irak. Dit Ministerie zou eerder een drietal arrestatiebevelen tegen u hebben uitgevaardigd op beschuldiging van politiek activisme bij de voormalige Baathpartij. U verklaart thans niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren uit vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten op beschuldiging van politieke activiteiten van u en uw vader voor de voormalige Baathpartij. Uw vader zou sinds augustus 2004 zijn verdwenen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden door uw verblijf in Groot-Brittannië te verzwijgen. Uit een rapport van Eurodac van 11 juni 2008 toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat op 13 september 2003 uw vingerafdrukken in dit land zijn afgenomen door de Britse autoriteiten. Na confrontatie met bovenstaande bleef u echter ontkennen ooit in dit land voet aan de grond te hebben gezet. U beweerde in augustus 2004 voor de eerste keer Irak hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p.1, p.2). Dient tevens aangestipt dat u verklaarde dat uw vervolgingsproblemen in Irak omstreeks juni/augustus 2003 zouden zijn begonnen en geduurd hebben tot uw vertrek uit Irak in augustus 2004. U zou gedurende die periode aaneensluitend in Irak hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p.1, p.2). Uw verblijf in Groot-Brittannië in september 2003 ondergraaft aldus de geloofwaardigheid van deze ingeroepen vervolgingsproblemen. Bovendien werden deze vluchtmotieven aangehaald tijdens uw eerste asielaanvraag ongeloofwaardig bevonden door het CGVS en de RVV. Er werd geen geloof gehecht aan het voorgehouden politiek engagement van uw vader bij de Baathpartij en hieruit voortvloeiend uw ingeroepen vervolgingsproblemen met de Koerdische autoriteiten. Hierdoor rijzen er ernstige twijfels omtrent de authenticiteit van uw voorgelegde arrestatiebevel gedateerd op 20 februari 2007 dat volledig verband houdt met uw opgegeven vluchtrelaas tijdens uw eerste asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p. 4).

Het is bovendien zeer merkwaardig vast te stellen dat u pas in maart 2007 op de hoogte bent van dit afgeleverde arrestatiebevel tegen u, dit terwijl u verklaarde sinds 2006 contacten te onderhouden met uw vrienden in Irak (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p. 4). U diende immers op 5 februari 2008 een tweede asielaanvraag in en maakte op geen enkel moment gewag van het bestaan van een arrestatiebevel (zie gehoorverslag DVZ, tweede asielaanvraag, vraag 36). Tevens wist u niet aan te geven op welke data de vermeende eerdere arrestatiebevelen tegen u zouden zijn afgeleverd door de Koerdische autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p. 3, p. 4). Uw uitleg als zou u niet meer in Irak verblijven en niet eerder geïnformeerd hebben over deze arrestatiebevelen vanwege uw lage scholing en omdat u enkel interesse had in uw laatste arrestatiebevel is geheel ongeloofwaardig. Van een persoon die meent vervolgd te worden door zijn autoriteiten kan immers verwacht worden dat hij zich degelijk informeert over de begindata en inhoud van vervolgingsacties jegens hem door zijn autoriteiten.

Tot slot heeft u omtrent de persoon aan wie de Koerdische autoriteiten de vermeende arrestatiebevelen tegen u zou hebben overhandigd tegenstrijdige verklaringen afgelegd vergeleken met uw gehoren voor de DVZ. Zo verklaarde u bij uw vierde asielaanvraag voor de DVZ dat hij Mohammud Fayaq zou noemen (zie gehoorverslag DVZ, vierde

asielaanvraag, vraag 36). Tijdens uw derde asielaanvraag voor de DVZ beweerde u dat hij Mahmood zou heten (zie gehoorverslag DVZ, derde asielaanvraag, vraag 36) en voor het CGVS verklaarde u dan weer geheel anders dat hij Aqu Fayaq Mustafa zou noemen (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p. 3). Bovenstaande vaststellingen bevestigen het gehele bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

U heeft onvoldoende persoonlijke of concrete elementen aangevoerd die wijzen op een persoonsgerichte en systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt een vluchteling in de zin van deze Conventie te zijn.

Gezien uw afkomst uit Noord-Irak komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uw voorgelegde militaire kaart van uw registratie bij de 'Fedayeen Saddam' is niet van die aard om bovenstaande appreciatie in gunstige zin te wijzigen. Uit dit document blijkt enkel uw registratie bij dit voormalig volksleger. U verklaarde immers nooit enige activiteiten te hebben ontplooid in de schoot van dit leger en louter voor de formaliteit kortstondig voor ongeveer twee maanden bij dit leger aangesloten te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p. 5). U zou als zoon van een Baathist vervolgd zijn geweest door uw autoriteiten en niet vanwege uw registratie bij dit volksleger (zie gehoorverslag CGVS, vierde asielaanvraag, p. 5, p. 6). Wat er ook van moge zijn, aan dergelijk document kan slechts geloof worden gehecht indien het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, zoals boven vastgesteld blijkt dit hier niet het geval. Tenslotte bewijst uw voorgelegde nationaliteitsbewijs wel uw identiteit en afkomst uit Suleimanyah in Noord-Irak, maar voegt het geen extra elementen toe aan uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker beroept zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij van 1 januari 2003 tot 19 april 2003 in Bagdad woonde waarna hij naar Groot-Brittannië vertrok. Hij heeft zijn verblijf in Groot-Brittannië verzwegen op aanraden van zijn vrienden en uit vrees om op basis van het Dublin-verdrag teruggestuurd te worden.

Verzoeker bevestigt verder dat hij pas in maart 2007 op de hoogte werd gebracht van het bestaande arrestatiebevel tegen hem en dat het niet verwonderlijk is dat hij niet eerder heeft geïnformeerd. Het zou normaal zijn dat men na verloop van tijd de moed laat hangen en niet meer op zoek gaat naar bewijzen van het asielrelaas.

Tevens beroept verzoeker zich op een misverstand om de tegenstrijdige verklaringen te verklaren. De Koerdische autoriteiten gaven de arrestatiebevelen aan Aqu Fayaq Mustafa, die deze gaf aan Mahmood Hassan. Deze laatste verzond de brieven per post.

Verzoeker beroept zich op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 c van de voormelde wet van 15 december 1980.

3.2. Verzoeker verklaarde tijdens zijn onderhavige vierde asielaanvraag dat zijn problemen in Irak begonnen in juni/augustus 2003 omwille van het politieke profiel van zijn vader. Deze problemen zouden hebben geduurd tot zijn vertrek uit Irak in februari 2004. Verzoeker ontkende uitdrukkelijk ooit in Groot-Brittannië asiel te hebben aangevraagd (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 4, p.1-2).

Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. RvS 20 maart 2007, nr. 169.116; RvS 4 augustus 2005, nr.148.037; RvS 12 januari 2005, nr. 139.086). Volgens het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" (RvS 5 maart 2007, nr. 168.515; RvS 28 februari 2003, nr. 116.620; RvS 5 oktober 2001, nr. 99.520; RvS 12 september 2001, nr. 98.827), dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer verzoeker de Belgische asielinstanties op intentionele wijze misleidt om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen.

Verzoeker situeerde zijn asielrelaas tijdens onderhavige procedure in de periode juni/augustus 2003 - februari 2004. Bij zijn eerste asielaanvraag vermeldde hij ongeveer dezelfde periodes, met dien verstande dat hij twee maanden voor de val van het regime in maart 2003 in Bagdad lid werd van de Baath en de Fedayeen Saddam (zie map eerste asielaanvraag). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker echter op 13 september 2003 geregistreerd werd in Groot-Brittannië (administratief dossier, map X-aanvraag, stuk 7). In onderhavig verzoekschrift verklaart hij dat hij van 1 januari 2003 tot 19 april 2003 in Bagdad woonde waarna hij naar Groot-Brittannië vertrok.

Uit het voormelde blijkt dat verzoekers asielrelaas opgehangen is aan feiten die zich afspeelden in een periode waarin hij Irak reeds verlaten had (volgens het verzoekschrift sinds 19 april 2003) en geregistreerd werd in Groot-Brittannië. Verzoeker ontkende tevens uitdrukkelijk ooit asiel te hebben aangevraagd in een ander land (administratief dossier, map X-asielaanvraag, stuk 4, p.1-2; map Y-aanvraag, stuk 6, vraag 35; map eerste asielaanvraag, stuk 8, nr. 16). Hieruit blijkt dat verzoeker intentioneel de asielinstanties bedroog inzake het aangevoerde feitenrelaas daar onmiskenbaar vaststaat dat hij Irak reeds verlaten had ten tijde van het voorgelegde asielrelaas. Tevens verhinderde hij door zijn ontkenning ooit in Groot-Brittannië asiel te hebben aangevraagd op bedrieglijke wijze dat de Dienst Vreemdelingenzaken toepassing kon maken van artikel 51/5 §3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hieruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter,
mevr. A. DE POOTER,	rechter in vreemdelingenzaken, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.